

వయస్సును బట్టి బాధ్యతలు

—గోవాడ శ్రీరామమూర్తి

అప్పుటకే కర్పితో కూర్చుని ఏదో అలోచిస్తూ ఒకేఒక నవ్వు నవ్వు కున్నాడు రామారావు. ఇంతలో ఆయన సతిమణిగారు శారద వచ్చి

ఏమిటి అలానవ్వుకుంటున్నావో చెప్పింది? అని అమెకూడానవ్వుతూ ప్రశించింది.

అబ్బే ఏమీలేదు అని మరింత బాగా నవ్వనారంభించాడు.

లేదు మీరు ఏదో పరధ్యానంలో మున్నారు. తప్పనిసరిగా నాతో చెప్పవలయును అనికొంచెం చిరునవ్వు చిందించింది శారద

నా జీవిత చరిత్రగురించి అలోచించుకుంటుంటే నాకు నవ్వువస్తుంది శారదా అన్నాడు రామారావు

అదావిషయం! సరే అది మీలోమీరే నవ్వుకుంటే ఎలా? కొంచెంనాకు కూడా విన్నవించండి! మీనవ్వులో కాస్త నాకు కూడా ఉత్సాహం కలిగించగలరని నేను శ్రీశారీకి మనఃచేసుకుంటున్నాను

ఓనీ పిచ్చిదానా, నీవు ఇంకా ఇంత అమాయకత్వంలో వున్నావని నేను ఊహించలేదు సరే అలా చెప్పితే కేగాని

నీకు అర్థంకాదు. అని చెప్పనారంభించాడు రామారావు.

నా చిన్నతనములో మాకు 10 ఎకరములభూమి వుండేది. కానీ అది క్రమేపి మా అన్నల పెళ్ళిళ్ళకేగాని, వేరు శుభకార్యములకేగాని అగ్గిపోయి చివరికి ఒక్కసెంటుభూమికూడా లేకుండాపోయింది ఇప్పుడు మా రెండో అన్న వుంటున్న పల్లెటూరిలో మన్న ఆ పాతడాబా ఒక్కటే మా అన్నదమ్ములను మిగిలింది, అన్నాడు రామారావు.

ఇంతలో రామారావు చిన్ననాటి స్నేహితుడు కృష్ణమూర్తి. ఆయన ధార్య లలిత. రామారావు ఇంట్లో ఆడుగుపెట్టాడేమేయో! మనరామయ్య శారదకు ఏదోకథ చెప్పనారంభించినట్లున్నాడు. వింటున్నావా! అన్నాడు కృష్ణమూర్తి లలితవంకమాచూ.

లలిత వెంటనే అడుగుని సరేలే మీదంతా వేశాకోశం, వెక్కిరింపున్నా కథకాదండి ఆయన జీవితచరిత్ర చెప్పుతున్నాడు. మీరు ఏమయినా చెప్పుకు గుడ్డలు పెట్టున్నారా! ఏమటి అంది.

అ... ఆ... గుడ్డలు పెట్టుకొనడం కాదే, వీడి మొఖం జీవితచరిత్ర, వీడూను ఎప్పుడూయితే, ఇదే పరధ్యానం

అంటూ సిగరెట్టు వెలిగించాడు కృష్ణమూర్తి.

వరేయ్ నీమాట లెప్పుడూయిలానే వుంటాయిరా! సరేగనీ ఇప్పుడేనా రావడం? గండి రండి కూర్చోండి మేము మాట్లాడుకునే మాటలన్నీ విన్నట్లున్నారూ? అన్నాడు రామారావు.

ఇహో... అంతా విన్నాంగానీ, ఇక చెప్పు. మాటలమధ్యలో నేనునీకు అడ్డురావడం సహజమేగా అన్నాడు కృష్ణమూర్తి కుంర్చుంటూనే.

ఊ... చెప్పండి అంది శారద.

అది ఆలావుంచి ఈ ఆస్తి అంతా ఇలామనకు మిగలకుండా పోవటానికి కారణమేమిటంటే ఇదివరకు మా అందరికంటే పెద్ద అన్నయ్య వుండేవాడట. అప్పటికీ నాకు ఊహకూడా తెలియదు ఆయన మంచి విద్వాంసుడు, నటుడు కూడానట ఆయనకి 25 సం॥ల లోనే ఎంతోపేరు సంపాదించు కున్నారట. చివరికి ఆయన ఆరోగ్యం సరిలేక భగవంతుడికి మామీద కనికరంలేక మాపై నన్నను బబ్బుతో తీసుకుపోవటం జరిగింది నిజంగా అయ్యవుంటే ఇలా వుంటామంటావా శారదా! అయినా, ఇదంతా పిచ్చిప్రవృత్తి. లేకపోతే ఏమటి? నేను కూడా మా నాన్న గారిలాగానే అంటున్నాను?

మా అన్నయ్య చనిపోయి నప్పటి నుంచీ మానాన్నకు ఏమీతోచక మాటకు ముందు నా తలబోయింది ముండెము మాత్రం తిరుగుతూంది అనేవాడుమా నాన్నగారు అన్నాడు రామారావు.

అవునుకదండీ మరి! ఎలాగయినా కన్నకొడుకు. అందులో మొదటిగా వుట్టినవారుకూడా. చేతికి వచ్చినవారు!

(తరువాయి 11వ పుటలో)

వయస్సునుబట్టి బాధ్యతలు

(రీవ పుట నుండి)

గొప్ప పేరు ప్రతిష్టలు పొందారు వారు కదా! ఎంతవల ఒడ్డిగిలేసుకుండా వసుకున్నా బాధబాధగానే వు టుంది మరి అంది కారద

పమోయ్ విన్నావ్? వాడితోపాటు కారదమ్మకూడా వంతపాట పాడుతుంది. అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

చాలేత పూసుకోండి సాంతం చెప్పనియ్యండి అంది అలిత,

మా నాన్నగారు నాటువైకుల్యలు కాబట్టి మావూళ్ళో ఆయన, తే ఎ తో అభిమానంతో వుండేవారు. మా నాన్నగారు ఏదోకో, తల తల కొంత అయినా బాధను పైకి తెలియచుచులేక అలానే తిరుగుతూ బాధబడుతూ వుండేవారు వాకు ఉన్న మిగతా ముగ్గురు అన్నలు మాత్రం ఏదో వారివోపానుకొనినంపా దిస్తూ వుండేవారు. ఇది ఇలా జరుగుతుండగా అన్నలకు పెండ్లివయస్సు రావడమూ వారికి పెళ్ళిళ్ళు చేయడమూ జరిగింది ఇలాకొంత కాలం జరుగగా మా అన్నలకు మాతోకలసి వుండుట ఇష్టంలేక వేల పడటమూ కూడా జరిగింది అప్పటికి నా వయస్సు 12 సంవత్సరములు మాత్రమే నూ నాలుగో అన్నకు 15 సంవత్సరాలు మా నాన్నగారు ఇలానే మమ్ములను చూచుతుంటూ చివరకి మా చదువులక కూడా డబ్బులేక నానా బాధలూ పడి ఆయన గారి 72వ వ వత్సరాన వడమవడించుట జరిగింది అన్నడు రామారావు అతనిని గొంతి దేమో నా, నా, నా నిట్లు వుండగా నా గొంతులో నా గొంతు

పమిట డీ— పమిటండి అలావున్నా రు? మీరు ఇంతగా బాధపడతారనుకు తే అసలువిషయం యెత్తేదాగా కాదు అసలునుంచి అక్కడున్న ఇద్దరికీ కాఫీ ఇచ్చి మీరుకూడా తీసుకోండి అని భర్తకు ఇవ్వజోయింది.

(రామారావు ఆదివినిపించు కోక ఏదో అలోచిస్తూనే యున్నాడు.

పమిటండి పమీ మాట్లాడరు? మిమ్ములను చూస్తుంటే నాకేదో భయ గా వుంది. అని ఛాతీమీద చెయ్యివేసి నిమురుతుంది కారద.

అట్టే పమీ లేదుగనీ ఒరేయ్ కృష్ణా పమిట్రా నీవుకూడా ఏదో ఆలోచిస్తున్నావు? ఎప్పుడూ వుట్టూ ఉండేవాడివి అని కాఫీకప్పతీసుకొని మరన కారద వంకచూ ఆ కారదా నీవుకూడా కాఫీ తీసుకో అని రామారావు ప్లాస్టు తోనుంచి ఇంకోకప్పతో కాఫీపోసి కారదకిచ్చాడు. అందరూ నవ్వుకున్నారు.

కాఫీ త్రాగినపిమ్మట కృష్ణమూర్తి భార్యతో ఇదిగొచూడు. వాడుచిన్న తనంనుంచి ఇన్నికష్టాలువడి ఇప్పటికి 25 సంవత్సరాలు వచ్చినా, ఏదో మాదిరిగా ఇలాబడ్డాగాని భార్యనునొప్పించుటకు ఎంత బాధపడుతున్నాడో! ఈలోకం లో వున్న సాంప్రదాయాలే వాడిని అలా చేశాయంటావా? లేక తోక విరుద్ధానికి తిరుగుటూ ఏమీతోచక తికమకపడుతున్నాడంటావా? అన్నాడు.

అసలు ఆయన జీవితచరిత్రముత్తం వింటేనేగానీ మీకు అర్థం కాదు మొత్తం విన్నతరువాత మీరే తెలుసుకుంటారు చెప్పమనండి అంది అలిత

ఓ... ఓ... వరేయ్ రామారావు... ఓ... ఓ... ముదలెట్టు... కృష్ణమూర్తి

అదికాదు గా కృష్ణా! ఈరోజు ఎదుకో గుర్తు వచ్చి అలా అనుకుంటున్నాం ఇంకాండుకుశేరా! తలనొప్పి అనా, డు రామారావు

మొత్తం చెప్పేంతవరకూ నే నూరుకోను అన్నాడు కృష్ణమూర్తి తప్పదంటావా! తప్పక చెప్పవలసిందేనా? అయితే కథ ఎంతవరకొచ్చింది? అన్నాడు రామారావు.

ఎంతవరకొచ్చిందో ఏమో నాకు గుర్తు తే ఇంకే అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

అయితే మీ ధ్యాన ఎక్కడో వుండ స్సమాట. వాళ్ళనాన్నగారు చనిపోయేంతవరకూ వచ్చిందడి అంది అలిత.

ఇంతలో రామారావు నాకు చిన్న తనంలో ఒక అడవిప్రాంతలో వుండే వారము. అక్కడ ఖుక్తికి లోటులే కు.డా ఎంతో సంతోషముగా కాలం గడిచిపోయేది. సరేనాన్నగారు చనిపోవునరేకి నేను ఏడవక్లాసు పాసయ్యాను. తర్వాత చదువుకు డబ్బుదొరకలేదు.

(తరువాయి 14వ పుటలో)

ధాతుపుష్టి

కల్గించి, శ్రీమన్మనం, మూత్ర... లోను, నిద్రలోను వీర్యంపోవుటజపి మంచి ఆనందం కలిగించుటకు మకలి ధ్వజం కనిసినమాత్రాలు - పాలనో సేవించే రాశాపధము పథ్యంలేదు

10 రోజులకు రూ. 12లు
వైకం పంపాలి.

డాక్టర్ రత్నంసన్

(ESTD 1904)

మలకపేట లింగింగున,
బాబువూరా మార్కెట్ వద్ద,
హైదరాబాద్ - 500001 ఆంధ్రప్రదేశ్

వయస్సునుబట్టి బాధ్యతలు

(11వ పుట నుండి)

లేదు. చందాఅడిగి రివ క్లాసు వరకు చదువుకున్నాను. ఎవరయినా చందాలు ఎంతవరకయ్యగలరు? విసుగెత్తి చివరకు ఈ ప్రెస్ లోనా 14వ పుట జాయిను అయినాను. కాని జాయిను అయిన తర్వాత నాకు చాలా బాధకల్గేది? చెప్పినదల్లా చేసేవాడిని. నాకు పైసా కూడా ఇచ్చేవారు కాదు. నేను ఇంతటి వాడినయ్యాను నాతల్లిని పోషించుకొనే లేక పోతున్నాననిపించేది జాయిను అయిన మూడు నెలల తరువాత నుంచి 10 రు||ల జీతం నుంచి నెటికి అనగా నేను చేరిన 10 సంవత్సరాలకు ఈ గవర్నమెంటు, ఉద్యోగం దొరికి ఇలా వున్నాను

ఆ దుకని నేను ఇన్ని కష్టాలు పడినా ఇక నాకు సుఖము అనేది లేదుకదా! అనుకుంటూ ఎప్పటికీ ఒకేమాదిగయి దినా జీతం. అనగా 50 రు||ల జీతమున్నట్లెడూ ఒకటిగానే నడిచింది. ఈ నాడు 200 రు||లు వస్తున్నా ఒకటిగానే యుంటోంది

వయస్సునుబట్టి బాధ్యతలు కూడా పెరుగుతూ వుంటాయికదా! అని నేను ఇంతగా పూహించుకొనడమయింది.

ఇంతకీ నేను తెలుసుకున్న నా అనుభవనీతినిబట్టి ఈ లోకంలో ఉద్యోగ అశ నేతిలేదే మానవుడు బ్రతుకుట కష్టము అని క్లుప్తంగా విరమించుకున్నాడు రామారావు

ఆ ఆశ ఆశ్చర్యే మీలోనూ. నాలోనూ ఒకే పుంట్లుంది. అని ఏమిటంటా? (దిశారథ)

అట్టే ఇంకేముంటుంది? నాకు? నీవు, నీకు నేను. ఇద్దరం కలిసివుంటే, మన యిద్దరికీ భగవంతుడు సంతానమునిస్తే వారిని చూచుకుంటూ మనజీతములో సాధ్యమయినంతవరకు మంచివారమని పించుకుంటే అంతచాలు. ఇంతటితో మన జీవితములు విరమించుకోవచ్చు అన్నాడు రామారావు.

అబ్బో! డు పెద్దవేదాంతి అయి పోయాడు అన్నడే అది సరేగాని ఇంతకుముందు ఏమన్నావ్ అశ అ అశ అనేది ప్రతిమానవునికి వుంటుందిరా! ఆశలేనివారు ఎవరుంటారు? అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

అదేనండీ అశ అనేది ప్రతిమానవుని వుంటుందనే ఆయననీతికి వెలిబుచ్చాడు మీకింకా అర్థంకాలేదేమో, అందిలలిత.

అర్థమయిందే అర్థమయింది! బాధ్యతలు పెరగడమేమిటి? అంతా వీడి మొఖం కాకంటే బాధ్యతలేమిటే అంటే ఈ లోకంలో బాధ్యత అనేది పెట్టుకంటే వుంటా. లేకపోతే ఏదీలేదు. అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

ఎ దుకంశ యిదిగా మాట్లాడుకుంటారు? మది మీలాగా కల్లనివదిలి వుండడమూ అంతకూ డబ్బులేకపోతే భార్యను పుట్టి తోసంపి డబ్బుకెప్పించడమూ కాదులెండి అంది లలిత,

అందరూ వక్కున నవ్వారు ★

అందమైన ఆచ్యవసులకు ఆర్డరు ఇచ్చినయెడల సకాలములో ప్రింట్ చేసి ఇవ్వబడును

ఉదయా ప్రింట్స్
ఫోన్: 48178

సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాద్

సంజీవయ్యకు జోహార్లు

—నిమ్మల ఆద్వనగౌడు

వీడి పోయావా!
మమ్ము వీడచి
ఎగిరి పోయావా!
మాకు లేకుండా

దామోదర వంశోద్ధృ
దయాగుణ సముద్రుడవు
సంజీవయ్య సహృదయా
స్వర్గసీమ నలంకరించితివా

ఆ ద్రులలోని
అభ్యుదయఉదవు
శిఖిభారత కాగె
అర్థం నుహనీయువు

వైకుంఠాశ్రమ స్థాపకులు
నిస్వార్థ ప్రజాసేవకుడవు
స్వాగం శనమర యోధుడవు
సాహిత్య సుధాకరుడవీవు
దామోదరం సంజీవయ్య...

రాలిపోయితివా మమ్మువీడి
కాలమింత కటికదామైనా

కడుపు, బెటుకొనేనా కవివర్యునిన్ను
అంద్ర మాజీ ముఖ్యమంత్రి
అందుకొమ్మిడియే మా జోహార్లు
ఆమరుడవు ఆమోహ్యశేఖర
అందుకోవయ్య సంజీవయ్య
అంద్రప్రజల జోహార్లు

